

SMERTERNES BJERG - ELLER KÆRLIGHEDENS

Langfredag

Det er sandelig svært at skrive en andagt Langfredag. Nu har jeg kasseret de første to forsøg, fordi de ikke blev, som jeg havde håbet. Det, der er svært i dag, er at denne dag rummer hele kristendommen. Og alt efter hvilken synsvinkel, man lægger på Langfredag, definerer man derfor også, hvad kristendommen går ud på.

Først havde jeg skrevet om mørket. Om alt det mørke, vi hver især er fyldt af. Om at vi i dag må mødes på Golgata med alt vort mørke. Smertens bjerg egner sig godt til at få sat ord på det, man aldrig tør sige til nogen. Så der kunne vi stå – og se ind i Jesu øjne. Se, at Han elsker os og dør for os - og at intet mørke, hverken i os eller omkring os, nogensinde vil kunne skille os ad. Med den andagt ville jeg definere kristendommen sådan: Guds Søn måtte dø for at frelse os fra mørket, så vi kunne leve frit i kærlighedens lys.

Dernæst skrev jeg en andagt om kærligheden. Inspireret af denne morgens fantastiske lys, skrev jeg om en kærlighed der overvinder alt. En kærlighed, vi aldrig må tvivle på. En guddommelig kærlighed, der satte livet til for at vi skulle forstå, at Guds kærlighed ingen grænser har. Med den andagt blev kristendommen defineret som: Gud er kærlighed og intet kan skille os fra Ham.

Er Golgata smerternes bjerg – eller kærlighedens? Er kristendommen en fortælling om syndere, der bliver frelst eller om en Gud, der elsker?

Nej. Golgata er smerternes bjerg OG kærlighedens. Kristendommen er fortællingen om en Gud, der elsker os, selv om vi nogle gange fyldes af mørke.

Gud har mange ansigter, og kristendommen er fuld af nuancer, så lad os holde os fra definitionerne – og lade alle tankerne få plads. Derfor stiller jeg mig nu alligevel ud på Golgata og lader tankerne få frit løb:

Tanker på et bjerg

Vi er samlet her i dag
fordi Du skal dø
men faktisk er vi ikke samlet
vi er ikke et fællesskab nu
ikke her på bjerget
På Golgata er vi alle alene
sammen med Dig

Når alt kommer til alt
og det gør det nu
så står og falder jeg med
hvordan Dine øjne ser på mig

Derfor kigger jeg mest ned

Hvordan mon du vil se på mig
når du ved det, jeg ikke tør sige til nogen
Foragter Du mig lige så højt
som jeg nogle gange foragter mig selv
spørgsmålstegn brænder i halsen
jeg tør ikke se op

Jeg ser mig lidt omkring
soldaterne holder fest
og trækker lod om Dit tøj
Din mor knæler henne ved korset
De fleste andre står bare rundt omkring
Jeg hører Dig tale med røverne på de andre kors
men kan ikke helt høre, hvad Du siger
det kommer jo heller ikke mig ved

Det er lidt af et sidespring sådan at se sig omkring
for det betyder jo ikke noget
hvordan de andre har det med Dig
eller hvordan Du har det med dem

Når alt kommer til alt
og det gør det nu
så står det mellem Dig og mig
afgørelsens time definerer mit liv

Jeg ser op
Du ser på mig -
aldrig har jeg set så milde øjne!
Med de øjne har Du lige defineret, hvem jeg er
Jeg går ned af bjerget
og ud i verden
med lidt modigere skridt